

ISKRA—NAPRAVE, LJUBLJANA

Končno tudi prvi uspehi v izvozu

V začetku tega leta smo v „ISKRI“ poročali o prizadevanjih za povečanje izvoza v naši organizaciji. Vse do leta 1974 je bila v raznih poročilih o izvozu rubrika pri tovarni „Naprave“ skorajda prazna.

V gospodarskem načrtu za leto 1974 smo si kot cilj zastavili izvoz v višini 350.000 U\$, ali okoli 5,6 milijonov dinarjev. Poglejmo, kako izpolnjujemo ta načrt, kako nam kaže do konca leta in kakšni so naši načrti za naprej!

Do konca septembra je bil naš izvoz takle:

1. kvartal	437.000.- din
2. kvartal	2.844.000.- din
3. kvartal	2.648.000.- din,
ali skupaj do konca septembra	5.929.000.- din. S tem smo letni plan izvoza že presežili za 6 %.

V dosedanjem izvozu prednjači izvoz v Italijo z okoli 3.250.000.-, v Zahodno Nemčijo z okoli 2.500.000.- in v Bolgarijo s 60.000 dinarji.

Pričakujemo, da bomo do konca leta izvozili v Italijo še za okoli 3.200.000.- ND, v Nemčijo za 2.200.000.- ND in v Bolgarijo za okoli 200.000.- ND. Tako bo skupni izvoz za 100 % večji od načrtovanega, oz. bo presežek znesek 10 milijonov dinarjev.

V letošnjem letu bo vrednostno največji izvoz v artiklu translator I K, katerega izvažamo v Italijo, še pomembnejši pa je izvoz za firmo

„Compur — Werke“, saj gre v glavnem za vrednost vloženega dela.

Precej možnosti je, da se naš letošnji izvoz poveča še za kakih 1,4 milijonov dinarjev na račun prejetega nadomestila za prodano proizvodno dokumentacijo firmi „Telectron“ iz Irske in firmi „SESA“ iz Španije, kar bo pomenilo poleg finančnega uspeha veliko afirmacijo naših razvojnih in proizvodnih dosežkov. O teh dveh poslih bomo poročali še posebej.

V naslednjem letu bo letošnji veliki uspeh v izvozu seveda težko ponoviti. Vsekakor si bomo prizadevali doseči vsaj številko okoli 420.000 U\$ izvoza in tako letošnji „uradni“ načrt povečati za okoli 20%. Najpomembnejša postavka v izvozu bo nadaljevanje kooperacijske pogodbe s „Compur — Werke“, kjer že z gotovostjo računamo na izvoz v višini ca 4,5 milijonov dinarjev.

Dogovorjen je še izvoz za švedsko firmo SRT v višino ca 400.000 dinarjev, s precejšnjo gotovostjo pa načrtujemo tudi nekaj izvoza v Španijo in na Irsko.

Teče pa še vrsta pogajanj, katerih končni rezultat za sedaj še ni znan. Izredno pomembno bi bilo, če bi uspelo nadaljevanje izvoza v Italijo (translator I K), za kar so določene možnosti. Omenimo naj še razgovore in ponudbe za izvoz v Sovjetsko zvezo, Jordanijo, Brazilijo, Zahodno Nemčijo in Bolgarijo. Čeprav rezultata teh poslov še ne moremo ovred-

notiti, lahko z nekaj optimizma pričakujemo, da bomo tudi izvozni načrt za leto 1975 presežili.

— M. K.

PRED 9. KONGRESOM ZVEZE SOCIALISTIČNE MLADINE SLOVENIJE

Pogovor s predsednikom RK ZSMS

Bi prosim najprej spregovoril nekaj besed o dnevnem redu 9. kongresa.

Predsednik RK ZSMS — Ljubo Jasnič.

V Murski Soboti bo 2., 3. in 4. oktobra letos 9. kongres Zveze socialistične mladine Slovenije. Na njem se bo zbralo 476 delegatov in več kot 150 gostov. Na tem najpomembnejšem srečanju vodstva slovenske mladinske organizacije bodo sprejeli resolucijo, statut in akcijsko-politični program dela za obdobje 1974/75.

Pred kongresom smo zaprosili predsednika Republiške konference Zveze socialistične mladine Slovenije Ljuba Jasniča za pogovor o tem izredno pomembnem dogodku za slovensko mladino. Naši prošnji se je z zadovoljstvom odzval, morda tudi zato, ker je na Republiški konferenci zaposlenih več nekdanjih mladih Iskrašev, pa tudi Ljubo Jasnič je sam iz vrst delavske mladine, saj je bil pred prevzemom te dolžnosti zaposlen na Jesenicah.

mladine Slovenije. Nato bo zaključna beseda.

Takoj po končanem kongresu bo prva seja Republiške konference, ki se bo šela na svoje konstituiranje, izvolila bo predsedstvo, predsednika in sekretarja. Takoj zatem bo tudi prva seja novega predsedstva, na kateri bodo izvolili sekretariat RK ZSM Slovenije.

— Kako pa so potekale priprave na kongres?

„Takoj po tretji konferenci ZK Jugoslavije smo sprejeli stališča in sklepe te konference, šli v samo reorganizacijo, letos aprila pa smo imeli skupaj s študentsko organizacijo skupno sejo. Na njej smo prejeli program dela do kongresa ter ustanovili pripravljalni odbor.“

V javno razpravo smo dali tudi resolucijo in statut ZSM Slovenije ter odprli javno razpravo o statutu ZSM Jugoslavije.“

— Kako je potekala javna razprava?

„Moram reči, da je ta razprava o vseh treh dokumentih izredno uspela. Tekla je vse do poletne politične šole, najbolj uspela pa je bila v krajevnih skupnostih in v temeljnih organizacijah združenega dela, nekoliko manj pa v šolah zaradi šolskih počitnic. Poletna politična šola je dala tudi končno oceno vseh javnih razprav in že nakazala nekatera bistvena vprašanja, ki naj bi jih mladina sprejela na 9. kongresu.“

— Kaj pa statut ZSM Jugoslavije?

„Le-tega smo z našimi pripombami in pobudami že poslali na zvezo, kjer so ga že sprejeli. V prihodnjih dneh ga bodo

(Nadaljevanje na 2. strani)

Nagrade občine Nova Gorica

Ob prazniku občine Nova Gorica, so na svečani seji skupščine podelili tudi nagrade občine Nova Gorica. Komisija za pohvale in odlikovanja ISKRE — Industrije avtoelektričnih izdelkov je predlagala, da se skupini strokovnih delavcev, ki so sodelovali, snovali in dokončno oblikovali projekt izgradnje specializirane tovarne za proizvodnjo avtomobilskih zaganjalnikov, podeli nagrada občine Nova Gorica. (O tej tovarni smo pisali v 32. št. glasila ISKRA).

Poseben prispevek pri oblikovanju navedenega projekta so dali naslednji delavci:

LAVRENČIČ ing. MARJAN iz Ljubljane in strokovni sodelavci iz ISKRE Nova Gorica: PAHOR IVO, DERMAN JOŽE, VUK SAVO, REPIČ ing. ZVONKO in PELIKAN GABRIJEL.

Ze v letu 1968, ko so se pričela prva idejna snovanja obrata za zaganjalnike, je bilo potrebno predhodno izdelati makro-plan bodoče zasnove in širjenja delovne organizacije v južno smer dosedanjih objektov, to je v industrijsko cono, ki je rezervirana za ISKRO in druge organizacije. Šele z reševanjem problematike bodoče izgradnje infra strukture v celotni industrijski coni je bilo možno konkretno pristopiti k lastnim planom bodočega razvoja. Tak potek so predvsem narekovala vprašanja, ki jih je bilo potrebno rešiti že v prvi fazi izgradnje objekta za male zaganjalnike in kje locirati: bodoče energetske naprave, kje bodo potekale zunanje in notranje komunikacije in pristopi, glavni vodovod in kanalizacija.

Izgradnja tovarne za proizvodnjo malih zaganjalnikov predstavlja bistveno povečanje proizvodnih zmogljivosti zaganjalnikov, posredno in istočasno pa tudi povečanje zmogljivosti za proizvodnjo drugih izdelkov avtoelektrike, saj se sprostijo dosednji objekti in strojne kapacitete. Izbor tehnologije sloni na dosedanjih izkušnjah, uvedene pa so bistvene novosti, ki predstavljajo kvaliteten skok tehnologije in visoko stopnjo meha-

nizacije proizvodnje. To omogoča po eni strani racionalnejšo, po drugi pa bolj kvalitetno proizvodnjo nekaterih sestavnih delov izdelkov. Naj omenimo še, da je tu uvedena tehnologija hladnega oblikovanja in plastificiranje navitij ter plinsko cementacijo nekaterih delov. Skladno s tem so se povečali tudi energetski objekti. Na tem področju je novost izgradnja nove plinske postaje, s katero je omogočena uvedba in izkoriščanje dodatnega novega in cenenejšega vira energije.

Nedvomno ima realizacija tega projekta močan vpliv na splošno gospodarsko rast področja, saj omogoča zaposlitev 400 novim delavcem različnih strokovnih in kvalifikacijskih profilov.

S podelitvijo „Nagrade občine Nova Gorica“ delovni skupini, je bilo izraženo priznanje celotnemu kolektivu ISKRA — Industrija avtoelektričnih izdelkov Nova Gorica.

Isti dan je prejel to visoko priznanje tudi član našega kolektiva ŠTEFANIČ ing. DRAGO, vodja oddelka konstrukcije orodja. Tov. Štefanič je v

svojem dolgoletnem delu pri razvoju ISKRE — Industrije avtoelektričnih izdelkov Nova Gorica prispeval pomemben delež zlasti na področju orodjarstva in konstrukcije orodij. Njegova aktivnost se ne omejuje le na to področje. Požrtvovalno se vključuje v širšo dejavnost tudi na drugih področjih v tehnologiji proizvodnje in konstrukciji izdelkov. Prav tako je zelo požrtvovalen pri reševanju dnevnih problemov pri orodju v neposredni proizvodnji, kar predstavlja pohvalno vrlino, saj s tem prispeva k zmanjšanju zastojev in izboljšanju kvalitete.

Posebna zasluga nagrajenca je, da je prizadevno in marljivo pripravjal mlade konstrukterje, da jih je uvajal v delo in tako postopoma gradil konstrukcijo orodij. Poleg vsega tega pa tov. Štefanič ne zanemari aktivnega samoupravnega in političnega delovanja, saj je že od vsega začetka član raznih političnih organizacij in samoupravnih organov.

MARKO RAKUŠČEK

Nagrado Nove Gorice so prejeli: od leve na desno: Drago Štefanič, Jože Derman, Gabriel Pelikan, Ivo Pahor in Zvonko Repič ter zaradi bolezni odsotni Marjan Lavrenčič. Foto: M. R.

„Scenarij kongresa je že izdelan. Prvi dan kongresa bom najprej govoril jaz, nato pa bom predal besedo predsedniku ZK Slovenije Francetu Popitu. Popolne bo na dnevnem redu enajst razprav in to iz vseh področij življenja in dela mladih. Teh 11 razprav bo nekeje glavna usmeritev za drugi dan kongresa, ko bodo zasedale štiri komisije. Tretji, to je zadnji dan, bo najprej predvidena plenarna seja. Na njej bodo predstavniki komisij poročali o delu teh organov, nato naj bi sprejeli resolucijo skupaj z akcijsko političnim programom in pa statut zveze socialistične

Ukrepi IS Ob S Sežana za odpravo posledic požara

Izvršni svet je takoj po požaru imenoval posebno strokovno komisijo z nalogo, da ugotovi posledice požara, da nudi strokovno pomoč kolektivu pri odpravljanju škode požara in da pripravi poročilo s predlogi za nadaljnje ukrepanje izvršnega sveta občine.

Izvršni svet je obravnaval poročilo komisije in poročilo direktorja tovarne na seji dne 11.9.1974. Po razpravi so bile sprejete naslednje ugotovitve in zaključki:

— Ker je ISKRA — tovarna radijskih sprejemnikov Sežana največja proizvodna delovna organizacija v občini, je položaj tovarne zaskrbljujoč za celotno gospodarstvo občine. Zato mora biti problem sanacije nastalega stanja v tovarni problem občine, ki ga je treba reševati najhitreje in na vseh nivojih. V zvezi s tem je izvršni svet sprejel naslednje sklepe:

1. Vse strokovne službe občinske uprave in izvršni svet morajo tesno sodelovati in pomagati strokovnim službam organizacije.

2. Izdati je potrebno soglasje za podaljšanje delovnega urnika, zato da

bi delavci, ki so potrebni pri odpravljanju škod, čimprej ustvarili pogoje za nadaljevanje proizvodnje.

3. Pri Kreditni banki Koper in republiških skupnih rezervah si je skupaj z vodstvom organizacije potrebno prizadevati za dodatna obratna sredstva, s katerimi bi lahko premostili izpad proizvodnje, dokler ta ne bo ponovno stekla.

4. Takoj je potrebno sklicati upravni odbor sklada skupnih rezerv občine in dati na razpolago organizaciji vsa možna razpoložljiva sredstva.

5. Gradbeno podjetje „Kraški zidar“, „Elektro Gorica“ — enota Sežana in druge organizacije, ki bodo izvajalci del pri sanaciji objekta, morajo dati tem delom absolutno prioriteto.

6. Upravne in inšpekcijske službe občine morajo dati vsem postopkom v zvezi s sanacijo tovarne prioriteto pri reševanju tako, da se vse zadeve rešujejo takoj, ko je potrebno.

Predsednik izvršnega sveta SO Sežana Jože Rener

Uspelo, kljub dežju in pičli udeležbi

O I. pohodu prijateljstva Iskraev, ki naj bi bil v soboto, 21. t. m., smo v Iskri sicer res bolj malo pisali, vendar pa takrat, ko je bilo še lepo vreme tudi dovolj, da bi vzpodbudili večje število, zlasti mladih Iskraev za to športno manifestacijo. Kot pa vse kaže, je bilo „reklame“ le premalo, saj ni ogrela velike večine športnih referentov v naših organizacijah, da bi kaj ukrenili za udeležbo njihovih ekip. Res – topot se niso kaj prida odrezali, razen seveda v Šolskem centru Iskra, v TOZD Avtomatika na Pržanu ter – po prijavah sodeč, ki pa so zaradi plašnosti športnega referenta pred dežjem ostale le na papirju – tudi v Elektromehaniki.

Kislo, že prav jesensko čemerno sobotno jutro je privabilo pred stadion ŠD Triglav v Kranju precej manj prijavljenih tekmovalcev, ki naj bi jih bilo blizu tristo. No, organizatorjev slabo vreme in skromna udeležba nista zbegala. Vzdož razmočene in blatne proge, dolge okrog 8 kilometrov, so za orientacijo posuli s papirnimi trakovi, zbezali iz postelj še vse zaspanete, ki jih je dež skoraj prepričal, da pohoda ne bo in ob napovedani 10. uri se je kljub vsemu začelo.

Start je bil v zavetju pod streho, oz. tribuno na stadionu. Od tu so morali tekmovalci najprej na bližnje improvizirano strelišče, kjer so oddali zračno puško po tri strele na tarčo. Po opravljeni tej nalogi jih je proga vodila s stadiona in ob njem nato v smeri proti Kokrici, kjer se je obrnila nazaj proti Kranju in se vrnila na stadion, kjer je bil cilj tokratnega pohoda. Proga je bila dolga nekako 8 kilometrov in v suhem vremenu za tekmovalce ne bi pomenila posebnih težav, tako pa je bila mokra in blatna,

da so ekipe prihajale nazaj na cilj dodobra oškropljene in blatne.

Pohod so otvorile ženske v starostnem razredu do 30 let. Izmed trinajst prijavljenih ekip, sta se pred startem znašli le dve. Prva s številko 3 je štartala ekipa Šolskega centra Iskra, za njo pa je odšla na pot ekipa številka 12 iz TOZD Avtomatika. V enakem vrstnem redu sta obe ekipi prispeli tudi na cilj s tem, da je prva za progo, na kateri je bilo šest kontrol, porabila čas 0 : 51 : 39,8, druga pa 0 : 57 : 22,4. Zmagovalno tričlansko ekipo žensk iz Šolskega centra Iskra so sestavljale naslednje tekmovalke: Burger, Krajnik in Hrešan, drugo ekipo iz TOZD Avtomatika pa: Breznik, Pavlič in Rumenič.

V razredu žensk nad 30 let starosti bi morala nastopiti edina ekipa iz Elektromehanike, katere prijavljeni vodja je bila Meta Šparovec, vendar ni nastopila in tako so bile na vrsti že mešane ekipe. Tudi tu je bila udeležba pičla, saj sta štartali od osmih prijavljenih le dve ekipi, ekipa 26 iz ATC – Blejska Dobrava in ekipa 21 iz Elektromehanike. Prva, ki so jo sestavljali Fülle, Knežević, Šom, Šmukovec in Izda, je progo prešla v času 0 : 43 : 42,0, druga v sestavi Bajželj, Mastnak, Zadnikar, Zadrašnik, Šink pa je zanjo porabila 0 : 52 : 45,5.

V razredu moških do 30 let je štartalo od sicer prijavljenih 39 skupno 17 ekip. Najhitrejša je bila ekipa 64 (mlajša) iz Horjula, ki so jo sestavljali Leskovec, Batagelj, Skvarča, Krvina in Zdešar D. in je za progo porabila čas komaj 0 : 27 : 50,4. Na drugo mesto se je uvrstila ekipa 54 iz Šolskega centra, ki je progo prešla v času 0 : 34 : 49,6, tretja pa je bila ekipa 44 prav tako iz Šolskega centra, odkoder je bilo v tem razredu največ – kar 11

ekip; razen zmagovalne horjulske in treh iz TOZD Avtomatika, medtem ko so sicer prijavljene ekipe iz Elektromehanike, Instrumentov, Usmernikov, Anten in Gospodinjskih aparatov izostale. Zadnje uvrščena ekipa 39 iz TOZD Avtomatika je za progo porabila čas 1 : 08 : 18,4, kar je bilo še vedno precej pod predvidenim časom.

V razredu moških od 30 do 40 let so tekmovali člani ekipe 29 iz Elektromehanike v Horjulu, ki so dosegli odlični čas 0 : 30 : 45,0, sestavljali pa so jo Kovač, Čelešnik in trije bratje Kavčič. Med moškimi v starosti nad 40 let so štartale tri ekipe in se razvrstile takole: prva je bila ekipa 30 iz Šolskega centra Iskra, ki je progo prešla v času 0 : 35 : 29,0, druga je bila ekipa 33 iz Iskra Commerce, ki je porabila čas 0 : 51 : 15,7, tretja pa ekipa 32 iz TOZD Avtomatika, ki je progo prešla v času 1 : 34 : 00,0. Prvo ekipo so sestavljali: G. Kordež, Bašelj, Mačefat, Mubi in Stružnik, ekipo Iskra Commerce M. Brezar, Drnovšek, Jereb, Jerko in Dolinar, tretjo pa Cukrov, Grasi, Babnik, Barbek in Drobež.

Po končanem I. pohodu so se udeleženci zbrali v Park restavraciji, kjer sicer ni bilo uradne razglasitve rezultatov, pač pa je ob klobasi, dobro zasluženih in ob sokovih, kot se za športnike spodobi, tekla živahna debata o „dozivetjih“ na našem I. pohodu prijateljstva Iskraev, ki je kljub slabemu vremenu in odsotnosti velikega števila prijavljenih tekmovalcev, uspel. Organizatorji so si z njim pridobili prve izkušnje in, če jim bo prihodnje leto vreme bolj naklonjeno, lahko pričakujemo lepo in množično športno rekreacijsko manifestacijo. —C—

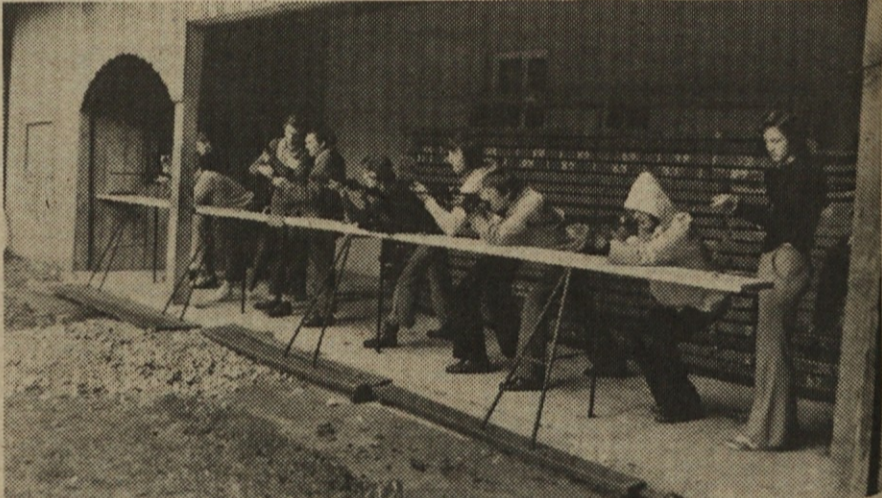
Prva je štartala ženska ekipa Šolskega centra s številko 3.

Tudi skoraj 2.500-članskemu kolektivu Iskra Commerce je „uspelo“, da so za pohod prispevali eno svojo „delegatsko“ ekipo, in sicer same „mladince“ iz TOZD Telekomunikacije: Drnovšek, M. Brezar, Jereb, Jerko in Dolinar.

Edina ekipa Elektromehanike in še ta okrepljena z mladincem (za večji polet) izmed mnogih, ki jih je deževno vreme zadržalo pod toplo odejo.

Takoj po startu so morali tekmovalci pokazati svoje strelske vrline z zračno puško, potem šele so odhiteli po razmočeni in blatni progi.

Tej ekipi TOZD Avtomatike je manjkal peti član, a je uspešno vskočil naš novinar Lado in je lahko nastopila.

Veterani iz Šolskega centra: Bašelj, Stružnik, Mačefat, G. Kordež in Mubi tudi niso bili od muh, čeprav so se kot prekaljeni športniki in gorniki zjutraj, pred prihodom na stadion pokazali dokaj „dežjuboječi“.

OBVESTILO

Obveščamo člane kolektiva, da bodo službe, katere so se preselile v PPC na Trg revolucije 1, začele 30. 9. 1974 normalno poslovati. Telefonske številke naročniške centrale v PPC so naslednje: 324-261, 324-061 in 325-061.

RAZPOREDITEV SLUŽB V PPC PO ETAŽAH

Etaža	Organizacijska enota	Dosedanja lokacija
E 1	TOZD Domači trg vodstvo D 6 D 7 TOZD branžna prodaja vodstvo	Kotnikova 6 Titova 50 Kotnikova 6 Dvoržakova 3 Kotnikova 6
2	TOZD Telekomunikacije projektiva telekomunikacije gospodarska služba telek. zasebna tehnika aparati in sestavni deli	Medvedova 28 Medvedova 28 Miklošičeva 28 Miklošičeva 28
E 3	vodstvo TOZD telekomunikacij javna telefonija prenosna tehnika TOZD branžna prodaja električna ročna orodja	Miklošičeva 28 Miklošičeva 28 Miklošičeva 28
E 4	D 3 – vodstvo stikala kondenzatorji instalacijska tehnika merilno regulac. tehnika D 4 – elementi vodstvo skup. komerc. služb D 4 – elementi	Celovška 122 Miklošičeva 28 Miklošičeva 28 Miklošičeva 28 Dvoržakova 3 Kotnikova 6 Kotnikova 6
E 5	TOZD zunanja trgovina uvozna direkcija Kranj sektor IV	Kranj Dvoržakova 3
E 6	uvozna direkcija	Kranj
E 7	izvozna direkcija	Kotnikova 6
E 8	izvozna direkcija	Kotnikova 6
E 9	vodstvo TOZD zunanja trgovina uvozne finance izvozne finance uvožno knjigovodstvo vodstvo IC pomočniki svetniki pravna služba tajništvo samoupravnih organov služba nagrajevanja TOZD branžna prodaja D 5 – široka potrošnja	Kotnikova 6 Kotnikova 6 Kotnikova 6 Kranj Zaloška 69 Kranj Kotnikova 6
E 10	uprava ZP predsednik skupščine ZP glavni direktor IC	Celovška 122 Kranj, Savska loka 3 Kranj, Savska loka 3 Kotnikova 6
E 11	uprava ZP generalni direktor	Celovška SO Šiška Kranj, Savska loka 3 Kranj, Savska loka 3
E 16	uprava ZP	Celovška SO Šiška
16 M	uprava ZP	
E – 1	telefonska centrala telex pošta expedit fiskarna, xerox knjižnica računski center blagajna TOZD branžna prodaja skupne kom. službe restavracija arhiva ekonomat mikro film avtopark delavnice	Dvoržakova 3
E – 2		

Na Montažu

Ze pred leti smo slišali za čudovito in menda precej težko planinsko pot na 2753 m visoki Poliški Spik, kot ga imenujemo Slovenci. Tekom let je rasla tudi želja po osvojitvi. Uresničili smo jo 14. septembra 1974, ko se je Planinska sekcija odločila za nekoliko številnejši naskok na ta čudoviti vrh Zahodnih Julijcev.

Od zavetišča „Giacomo di Brazza“ (1660 m) smo se odpravili v jutranjih urah preko prostrane travnate planote proti pečinam. Kmalu sta se nam pridružila še mlada ljubljanska planinca, ki sta se potlačena nad neuspehom vračala, češ da sta bila na edini poti na vrh, ki pa je na grebenu neprehodna. (Verjetno sta zaradi prezgodnjega vstajanja zašla in dosegla le Spik Cijaneric.) Tako smo po poldrugi uri hoje prispeli do pečin. Razdelili smo se v dve skupini. Glavnina osemindvajsetih je turo nadaljevala po drzno izpeljani, toda varno zavarovani poti in dosegla vrh. Le štiri udeležence je stena s svojimi kamini in previsi, klini, vrvmi in lestvijo zavrnila. Pravzaprav so sami spoznali, da ji še niso dorasli. Ravnali so zelo premišljeno! Koliko manj nesreč bi bilo v gorah, če bi vsi planinci tako preudarno odločali!

Skupina preostalih desetih je vrh naskočila po nekoliko zahtevnejši in nezavaranani plezalni varianti. Mimo bivaka „Adriano Suringar“ (2400 m), ki se sramežljivo stiska pod previsom; njegova pločevina pa kljubuje grozotam gorske gmote in nudi zatočišče obnemoglim obiskovalcem, poteka dalje po levem grabnu. Pot sicer ni posebno zahtevna, potrebni pa sta previdnost, izkušnost, da ne govorimo o dobrem občutku v višinah, kar vse šele pripomore planincu, da jo prepleza brez plezalnih pripomočkov. Tudi pozornost je zelo pomembna, da ne pobijesh plezalca pod seboj.

Kaj vse ne sodi k obnašanju v gorah, je videla naša skupinica na lastne oči. Pet mladih Italijančkov je namreč prav tedaj poskušalo doseči vrh po tej smeri. Vpitja, petja in vriskanja ni manjkalo. To pa še ni vse. S svojo objestnostjo so sprožili kamenje in skale. Še sreča, da smo jih pravčasno prehiteli in pustili za seboj. Čemu smo se izognili, smo spoznali šele pozneje, saj se je grmenje plazov rušja in kamenja neprestano ponavljalo. Gorje mu, ki bi se znašel spodaj! Na to smo le bežno pomislili, saj nas je planinska strast gnala navgor, da čimprej slišimo zmagoslavno zvonjenje na vrhu ponosne skalne gmote.

Obe skupini sta nato dostojno proslavili svoje zmagoslavje na vrhu mogočnega veljaka, nad „Učjo vasjo“. Uresničeno je bilo dolgoletno hrepenenje številnih src, premagani napor, zapreke in zavrnitve. Vendar pa še ni bilo vse pri kraju. Gora je muhasta in lahko te pokoplje ravno takrat, ko misliš, da si jo premagal. Marsikoga je stiskalo pri srcu ob misli na povratek. Misel, da je druga polovica poti lažja, kljub utrujenosti daje novih moči.

S pomočjo nekaj metrov varovalne vrvi smo se vsi srečno vrnili v dolino. Povratek v domovino je bil potem le še gola formalnost.

Leban